collisi caput meum in scabellum subpedaneum. Sicque abbatis cel-
la occultabatur non tamen a veritate deviavit. Die vero altera e-
rat pro utilitate monasterii exiturus prope cucurrit ad abbatem
ut super hoc licentiam sibi daret. Ille autem putans eum velle rece-
dere dedit se ad pedes eius rogans ut ei veniam super lectione
daret recordans duriciam suam et mansuetudinem librarii.
Ille autem videns quod sibi nichil fecit nisi quod optime promiserat et e-
contra dans se in faciem suam sue culpe non illius severitatis fuisse quod p-
tulat referebat. Itaque factum est ut ad magnam mansuetu-
dinem perducerentur pater et humilitas discipuli doctrina fieret magi-
F
Fuit quidam abbas equitius (De abbate nomine equicio.) Iste
nomine quem dyabolus instigare in libidinem totus exarsit. Unde ni-
mium contemptor statim se dedit orationi valide rogans deum ut per
misericordiam suam sibi prestaret remedium continentie. Un-
de dominus mira more concessit quod deprecanti et nocte in sompnis vide-
bat angelum dei venire ad se et videbatur sibi quod abscideret re-
cideret virilia nec ulterius sensit motum libidinis sed totus est casti-
tati restitutus. Unde ~~credendum~~ credendum est quod deus pagelam suam
non repulisset ab illo spiritum fornicationis. (De eodem qualiter
Item quadam die cum famula (dyabolum ab obsessa expulit.)
domini de monasterio virginum quod ibidem fuerat ortum ingrederetur
vidit lactucam et concupiscens signo crucis omisso avide
momordit. Sed arrepta a dyabolo protinus cecidit ac aliena quasi
admodum demoniaca loquebatur. Cumque vexaretur equitio patri
cum celeritate renuntiatum est ut veniret concitus et oratione
subveniret. Mox quoque ut ortum isdem pater ingressus est cepit exclama-
re ei quasi se excusando dyabolus clamare dicens. Ego quid feci
sedebam super lactucam venit illa et momordit me sine
signo. Cui cum gravi indignatione vir dei famulam non
haberet. Qui protinus abscessit nec eam ulterius contingere prevalebat.